

۲۰ آبان تا ۱۵ دی ماه ۱۴۰۲

علل، علایم، عوارض و علاج دیابت

پسته اطلاعاتی دیابت

iec.behdasht.gov.ir

آنچه باید درباره دیابت بدانید

آنچه باید درباره دیابت بدانید

ارنست همینگوی (نویسنده)، جری لوئیس (کمدین)، انور سادات (رئیس جمهور اسبق مصر)، حافظ اسد (رئیس جمهور فقید سوریه)، جورج لوكاس، (کارگردان جنگ ستارگان)، ماریو پازو، (نویسنده پدرخوانده)، الیزابت تیلور (هنریش سرشناس هالیوود) و جو فربزر (قهرمان مشت ذنی جهان) اگرچه هیچ ربطی به هم نداشتند، یک وجه اشتراک بزرگ داشتند: دیابت! مشاهیر دیابتی یکی دو تا نیستند؛ اما در این میان چهره‌های شاخصی هستند مثل جورج برزن، هنریش و کمدینی که بیش از ۱۰۰ سال عمر کرد و روزگارش را با دیابت گذراند تا به همه نشان بددهد که می‌شود دیابتی بود و برای طولانی مدت زندگی کرد و چهره هم بود و ماند. با این حال، جای هیچ شک و شباهه‌ای نیست که دیابت را اگر سرسری بگیریم و مراعاتش را نکنیم، روی دیگرش را به ما نشان می‌دهد و عوارضش کلاغه‌مان می‌کند. برای اینکه شمامدچار عوارض دیابت نشویم، باید این بیماری و شیوه برخورد با آن را بهتر بشناسیم و مطالعه این بسته آموزشی می‌تواند شروع خوبی باشد.

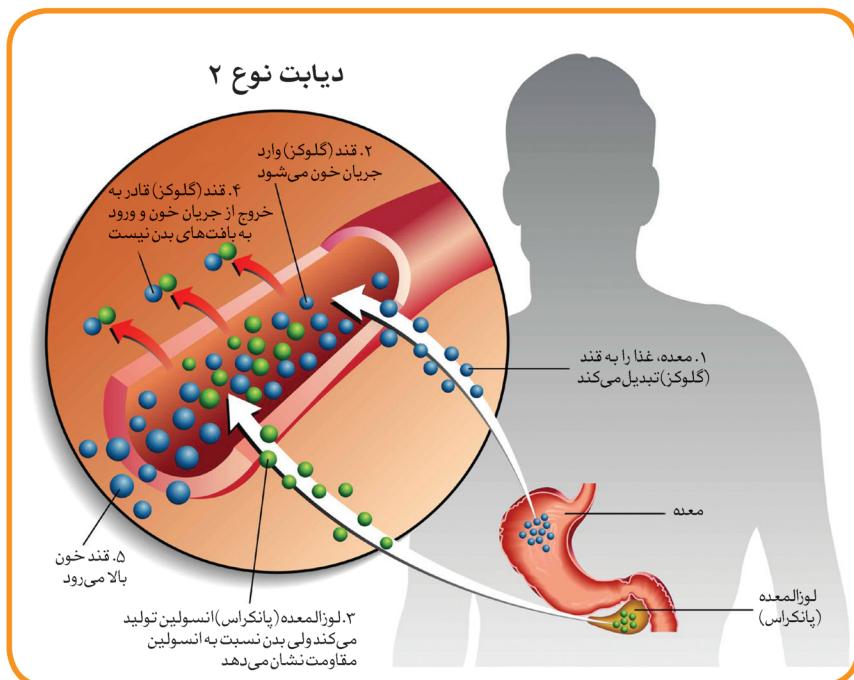
دیابت چیست؟

اگر از یک دیابتی بپرسید تعریف دیابت چیست، احتمالاً جوابش این است که: «بالا بودن قند خون»؛ این جواب تقریباً تعریف درستی از بیماری دیابت است اما سوال اصلی این است که: «چرا در دیابت، قند خونمان بالا می‌رود؟» و جوابش این است که: «در دیابت، سوخت و ساز قند در بدن دچار اختلال می‌شود.» می‌دانید قصه از کجا شروع می‌شود؟ واقعیت این است که هر غذایی که مامی خوریم،

برای این‌که توسط سلول‌های بدنمان مصرف شود، باید تبدیل به قند شود و مهم‌ترین ابزار بدن برای کنترل این قند هم غده‌ای است که در مجاورت معده قرار گرفته؛ غده‌ای به نام لوزالمعده یا پانکراس. این غده با ترشح هورمون انسولین، قند خون را پایین می‌آورد؛ یعنی هر وقت مغز ما توسط گیرنده‌های خودش متوجه افزایش میزان قند خون شود، فرمان ترشح انسولین را به پانکراس اعلام می‌کند و با ورود انسولین به خون، ظرف مدت کوتاهی قندخون ما کاهش می‌یابد و به مقدار طبیعی می‌رسد. دیابت دقیقاً یعنی اختلال در همین چرخه طبیعی.

دیابت چند نوع است؟

سازمان بهداشت جهانی در دسته‌بندی این بیماری، ۳ نوع دیابت را مشخص کرده است: دیابت نوع یک، دیابت نوع دو و دیابت حاملگی.

۱) دیابت نوع یک: مبتلایان به دیابت نوع یک، مشکلشان این است که لوزالمعده‌شان توانایی تولید انسولین را ندارد. عالمیم این دیابت معمولاً در کودکی بروز می‌کند: خستگی، پرادراری، پرنوشی، گرسنگی ناگهانی، کاهش وزن، تشنگی زیاد، تاری دید و خستگی.

۲) دیابت نوع دو: علت اصلی بروز دیابت نوع دو، کاهش اثر انسولین است؛ یعنی یا انسولین کار خودش را به درستی انجام نمی‌دهد، یا سلول‌ها به انسولین مقاوم شده‌اند، یا مقدار ترشح انسولین کاهش پیدا کرده و یا اصلاً مقدار انسولین در خون طبیعی است اما مقدار قندخون افزایش زیادی پیدا کرده است. در بیشتر اوقات، ترکیبی از دلایل فوق باعث به وجود آمدن دیابت نوع دو می‌شود. این نوع دیابت در افراد چاق بیشتر دیده می‌شود و درصد شیوع آن در زنان بیشتر از مردان است.

۳) دیابت حاملگی: این نوع دیابت، همانطور که از اسمش پیداست، مختص دوران بارداری زنان است ولی مشکل اینجاست که ۱۰ درصد از این زنان بعد از زایمانشان به دیابت نوع دو مبتلا می‌شوند. این دیابت به دلیل تغییر شرایط طبیعی بدن در اثر بارداری به وجود می‌آید و معمولاً سابقه خانوادگی در ابتلا به آن نقش دارد.

دیابت نوع ۱ و ۲ چه تفاوتی دارند؟

لوزالمعده (پانکراس) اصلاح قابل به تولید
انسولین نیست (نوع ۱)

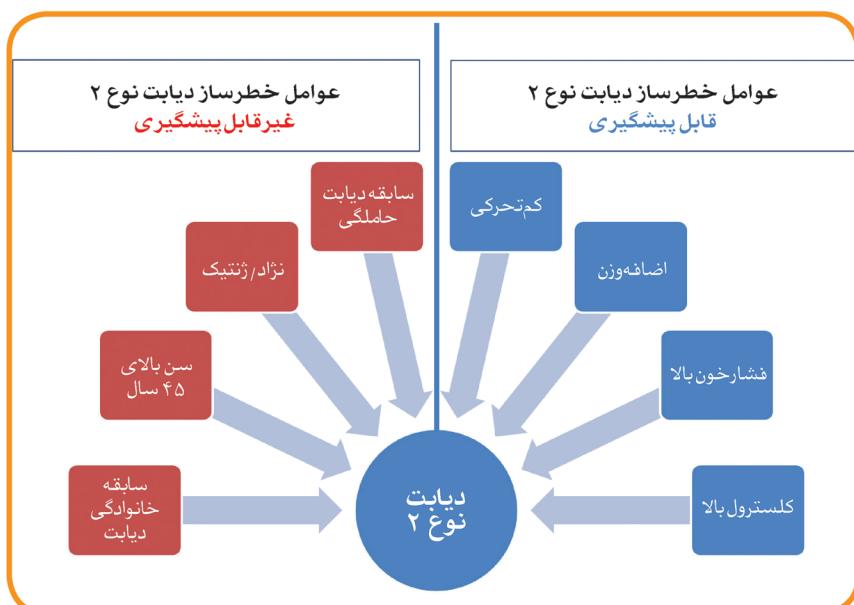
لوزالمعده (پانکراس) قادر به تولید
انسولین کافی نیست یا بدن به انسولین
مقاومت نشان می‌دهد (نوع ۲)

دیابت چه خطری دارد؟

اگر نتوانید دیابت خودتان را کنترل کنید، کم کم سروکله عارضه هایش یکی یکی پیدا می شود. چشم، قلب، کلیه و انگشتان پا حساس ترین و مهم ترین جاهایی هستند که درگیر عوارض دیابت می شوند. شبکیه چشم پر از مویرگ های باریک خونی است که با پیشرفت دیابت، مسدود می شوند و مویرگ های جدیدی جای آنها را می گیرد و این اتفاق آنقدر تکرار می شود که در شبکیه چشم، جا برای سلول های بینایی تنگ می شود و ذره ذره دید بیمار، تار و محو شده و در نهایت، بیمار نابینا می شود. کلیه هم مثل چشم، آرام آرام مویرگ هایش از بین می روند و کم کم کارکردش مختل می شود. آسیب مویرگ های قلب هم زمینه سکته قلبی بیمار را فراهم می کند. عروق واعصاب حساس انتهایی اندام های نیز به همین منوال آسیب می بینند و نوک انگشتان پا حسش را از دست می دهد و به راحتی زخمی و عفونی می شود.

دیابت همچنین ممکن است منجر به اختلال در کارکرد مری، تنبلی معده، اختلال در عملکرد کبد و کیسه صفرا و بروز نقاچی در کارکرد روده بزرگ و روده کوچک هم بشود اما عوارض و مشکلات دیابت فقط همین هایند. هیپوگلیسیمی و کتواسیدوز

عوارض مزمن دیابت

دیابتی دو وضعیتی هستند که در اولی، پایین آمدن شدید و ناگهانی قند خون و در دومی، بالا رفتن شدید و ناگهانی آن باعث می‌شود بیمار به اغما برود و اگر درمان مناسبی دریافت نکند، جانش را از دست بدهد.

از کجا بفهمیم دیابت داریم یا نه؟

پرادراری، پرنوشی، پرخوری و کاهش وزن با وجود اشتهاي زياد از نخستين عاليم دیابت هستند اما دیابت معمولاً در مراحل ابتدائي بدون علامت است و کم کم با بالاتر رفتن قند خون، اين عاليم آشكار می‌شوند. اگر چند تا از عاليم زير را با هم داريد، ممکن است مبتلا به دیابت نوع دو باشيد و بهتر است برای آزمایش به پزشك مراجعه کنيد: پرادراری، پرنوشی و تشنگی زياد، حساسیت و تحریک پذیری، کاهش وزن، گرسنگی ناگهانی و شدید، عفونت مکرر پوست و مثانه و لثه، گزگز و مورمورانگشتان پا و بی حسی انتهای اندامها، دیر خوب شدن زخم‌ها، سابقه بیماری دیابت دریکی از بستگان درجه يك، سابقه بیماری پانکراس، عفونت پانکراس و بعضی بیماری‌های ویروسی مثل سرخرجه، آزمایش قند خون ناشتا می‌نویسد و اگر قند خون ناشتاي شما بين ۱۰۰ تا ۱۲۵ باشد، به شما خواهد گفت که شما در آستانه ابتلا به دیابت هستید و اگر بالای ۱۲۶ باشد، مبتلا به دیابت.

با دیابت چه باید کرد؟

بهترین برخورد با دیابت نوع یک، تزریق منظم انسولین است و این دقیقاً همان درمانی است که معمولاً از همان دوران کودکی تجویز می‌شود و بیمار باید طبق دستور پزشکی روزانه چند نوبت انسولین بزند اما درمان دیابت نوع دو، متفاوت و کمی پیچیده‌تر است. ورزش و رژیم غذایی در خط اول درمان دیابت نوع دو مورد استفاده قرار می‌گیرند اما اگر این دو (ورزش و رژیم) منجر به نتیجه دلخواه نشوند، پایی دارودرمانی به میان می‌آید و در میان داروهای ضدقدندهای نیز دو داروی گلی بنکلامید و مت‌فورمین از بقیه نام آشناتر و رایج‌ترند. با این همه، مبتلایان به دیابت نوع دو نیز ممکن است برای کنترل قند خونشان در نهایت مجبور به تزریق انسولین شوند.

دیابتی‌ها باید چگونه زندگی کنند؟

دیابت، جدا از همه درمان‌های طبی‌اش، یک درمان مادام‌العمر دارد و آن چیزی نیست به جز «اصلاح شیوه زندگی»! توصیه پزشکان این است که شیوه زندگی دیابتی‌ها باید بر ۷ اصل زیر استوار شود:

۱) **رژیم غذایی مناسب:** برای کنترل قند خونتان باید غذا خوردن‌تان را کنترل و سعی

نشانه‌های هشدار‌دهنده دیابت

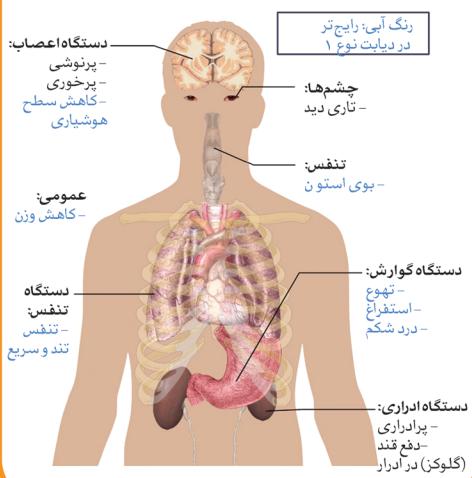
DIABETES WARNING SIGNS

تکرر ادرار و پرادراری
کاهش وزن و قابل توجه
فکلان اندرزی، ضعف و بیحالی
عطش مفرط و پرتوشی

اگر با این علایم مواجه شده‌اید
به پزشک مراجعه کنید

ظهور برخی از این علایم در بعضی از بیماران ممکن است بسیار خفیف باشد

مهم‌ترین علایم دیابت

کنید بدنتان را به آن عادت بدھید. هر روز به اندازه‌های مشخص و در زمان‌های ثابت غذا بخورید. به این ترتیب، بدنتان عادت می‌کند قندتان را به کمک قرص‌ها کنترل کند. اما هرگز گرسنه نمانید چون گرسنگی شدید، پرخوری را به دنبال دارد و پرخوری، کنترل قند خون را مختل می‌کند.

۱ **ورژش یا پیاده روی منظم:** ورزش یکی از پایه‌های درمان دیابت است. پزشکان معتقدند پیاده روی روزانه منظم (دست کم روزی ۳۰ دقیقه) می‌تواند بسیاری از عوارض دیابت را به تأخیر بیندازد.

۲ **کاهش وزن:** بیشتر بیماران دیابتی نوع دو، اضافه وزن دارند و به همین دلیل، کاهش وزن یکی از اصول درمانی این نوع دیابت به حساب می‌آید.

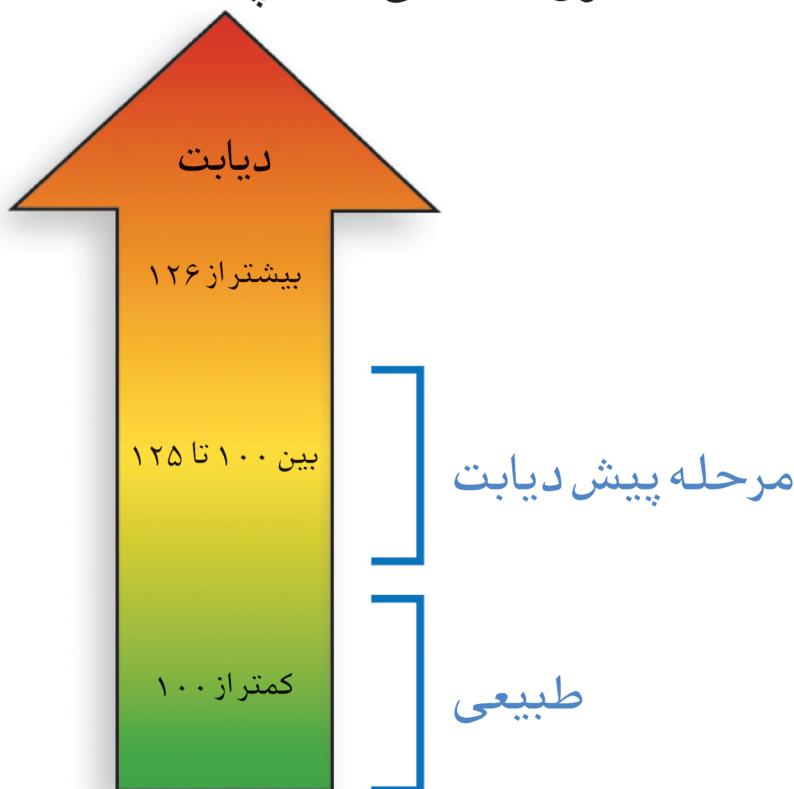
۳ **صرف مرتب داروها:** داروهایتان را بشناسیید، نحوه مصرفشان را یاد بگیرید و به اطرافیانتان هم یاد بدھید تا در موقع لزوم به شما کمک کنند. داروهایتان را روزانه در زمان‌های ثابت و مشخص صرف کنید چون نظم این کار منجر به تنظیم قند خوتنان می‌شود. قرص‌های دیابت را باید دقیقاً قبل از غذا بخورید.

۴ **اندازه‌گیری قند خون:** قندخوتنان را مرتب کنترل کنید. آزمایش HbAIC یک نوع آزمایش خون است که نشان می‌دهد وضعیت کنترل قند خوتنان در یک ماه گذشته چطور بوده. گلوكومترها هم وسایلی هستند که به کمک آنها می‌توانید در هر ساعتی از روز قند خوتنان را چک کنید.

۶ آشنایی با عوارض بیماری: مشکلات کلیوی، قلبی، پایی دیابتی، کتواسیدوز و کاهش قند خون از رایج‌ترین عوارض دیابت و داروهای مورد مصرف در این بیماری است. دانستن عالیم این مشکلات می‌تواند کمک کند بیماری تان را کنترل کنید. پیگیر بیماری تان و عوارضش باشید و مراجعه مرتب به پزشک را فراموش نکنید؛ مخصوصاً در هنگام شک به بروز عوارض دیابت.

۷ مراقبت از پاهای خود: خیلی مراقب پاهای خود تان باشید چون خطر بروز خم و عفونت در پایی دیابتی‌ها کم نیست.

قند خون ناشتای شما چند است؟

رژیم دیابتی‌ها چگونه باید باشد؟

بسیاری از مبتلایان به دیابت نوع دو می‌توانند با رعایت یک رژیم غذایی سالم و منظم، حال خود را بهبود بخشنده‌اما هر فرد، رژیم خاص خودش را دارد و هیچ رژیم دیابتی ثابتی که برای همه دیابتی‌ها مفید باشد، وجود ندارد؛ یعنی باید به پزشک یا

متخصص تغذیه مراجعه کنید تا رژیم خودتان را بیاموزید و اجرا کنید؛ اما رعایت ۷ توصیه زیر، به عنوان رهنمودهای تغذیه‌ای، خالی از فایده نیست:

۱ حجم غذایتان را کمتر کنید و تعداد وعده‌های مصرفی تان را بیشتر. مصرف ۵ وعده مختصراً در طول روز، خیلی بهتر از خوردن ۳ وعده حجیم روزانه است.

۲ رژیم غذایی متنوعی داشته باشید تا هم مواد غذایی لازم به بدنتان برسد، هم چشم‌هایتان سیر شود و ریزه‌خواری نکنید.

۳ حداقل تا یک مدت کوتاه، بعد از خوردن هر غذا قندخونتان را اندازه بگیرید تا متوجه شوید

یک چهارم بشقاب خود را به «پروتئین» اختصاص بدهید. مرغ گریل شده، ماهی یا گوشت قرمز

یک چهارم بشقاب خود را به «کربوهیدرات» اختصاص بدهید. نان، برنج یا ماکارونی

این غذا چه قدر قند خونتان را بالا می‌برد. اگر این مقدار خیلی زیاد بود، آن غذا را از برنامه غذایی تان حذف کنید.

۴ سعی کنید پروتئین مورد نیاز تان را از گوشت سفید بگیرید: مرغ و ماهی. لبنیات هم پروتئین خوبی دارد. اما در مصرف پروتئین هم باید اندازه نگه دارید چون دریافت بیش از حد پروتئین ممکن است به کلیه‌هایتان آسیب وارد کند.

۵ چربی و نمک را در رژیم تان به حداقل برسانید و بیشتر فیبر بخورید که هم سالم است، هم به هضم و جذب غذا کمک می‌کند. انواع میوه‌ها و سبزی‌های تازه سرشار از فیبرند.

۶ سرخ کردنی‌ها و دم کردنی‌ها را کمتر بخورید و به جایش از شیوه‌های سالم‌تر طبخ غذا (کباب‌پز و بخارپز) استفاده کنید.

۷ بهترین نان برای شما نان سنگک است. نان‌های سفید را کمتر بخورید و از غلات و دانه‌های کامل به جای فرآورده‌های شیرینی و نان‌پزی (آرد سفید) استفاده کنید.

بشقاب غذایتان را سه قسمت کنید

یک دوم بشقاب خود را به «سبزیجات» اختصاص بدهید.
اسفناج، کاهو، هویج و سایر سبزیجات

دیابتی‌ها باید چگونه ورزش کنند؟

۳۰ دقیقه پیاده‌روی روزانه! این معمولاً اولین چیزی است که به بیمار دیابتی توصیه می‌شود. ورزش علاوه بر کاهش وزن بدن و کمک به تناسب اندام، باعث کاهش خطر بیماری‌های قلبی می‌شود و از عوامل مهم کنترل قندخون به حساب می‌آید. اما دیابتی‌ها در این مورد هم نباید بی‌گذار به آب بزنند چون آنها مجاز نیستند هر ورزشی را هرچقدر که دلشان خواست، انجام دهند. پس قبل از شروع هر ورزشی، از پژوهش‌گران اجازه بگیرید و درباره نوع، شدت و مدت ورزشتان با پزشک مشورت و از اسوال کنید که چگونه باید داروهایتان را قبل و بعد از ورزش مصرف کنید؛ و اما ۵ توصیه ورزشی مهم:

۱ اگر انسولین می‌زنید، ۳۰ دقیقه قبل از شروع ورزش، قند خونتان را چک کنید تا موقع ورزش با افت شدید قند مواجه نشوید.

۲ قبل از ورزش، قند خونتان را با گلوكومتر اندازه بگیرید. اگر قندتان بین ۱۰۰ تا ۲۵۰ بود، با خیال راحت ورزش کنید اما اگر قندتان زیر ۱۰۰ یا بالای ۲۵۰ بود، بهتر است موقتاً دور ورزش را خط بکشید تا وضعیت‌تان متعادل‌تر شود؛ و گرنه در حالت اول، ممکن است دچار افت شدید قند خون (حمله هیپوگلیسمی) و بیهوشی شوید و در حالت دوم، دچار حمله کتواسیدوز و کاهش سطح هوشیاری. اگر قند خونتان زیر ۱۰۰ بود، حتماً باید ابتدا یک وعده مختصر غذای حاوی کربوهیدرات یا مقداری میوه و بیسکوئیت بخورید، کمی صبر کنید و بعد به ورزش بپردازید.

۳ اگر می‌خواهید طولانی مدت ورزش کنید، باید هر نیم ساعت قند خونتان را اندازه بگیرید. اگر قندتان زیر ۷۰ بود یا دچار ضعف و بدن‌لرزه شدید، باید ورزش را قطع کنید و یک چیز شیرین بخورید؛ مثلاً آب میوه، شکلات یا آبنبات.

۴ ترکیب ورزش‌های هوایی با ورزش‌های قدرتی، مؤثرتر از انجام یکی از آن‌هاست. ترکیبی کار کنید و مراقب آسیب‌های جزئی ورزش باشید چون بدن یک فرد دیابتی به خاطر آسیب عروق و اعصاب کوچک، هم زودتر آسیب می‌بیند، هم دیرتر بهبود

تحرک را به زندگی تان تزریق کنید!

چگونه می‌توانیم در زندگی روزمره خودمان پرتحرک تر باشیم؟

از موبایل خود را در ترازنگاری مکرر خوبید
پیارک کنید تا بتوانید مسافتی را پیاده فرمدند.

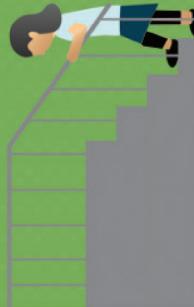
فروشگاه‌های پیزگی را برای خوبید
انتخاب کنید که در آنها امکان
تحرک و پیاده‌روی وجود دارد.

در محل کار به جای تلفن کردن یا موبایل زدن
به همکاران تا اتفاق کارش بروید، با او صحبت
کنید و بگوید.

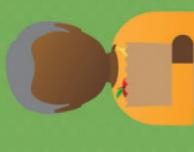
به جای استفاده از انسان‌سوزان‌ازل، استفاده کنید.

در فضای باز کار تان به جای نوشیدن چای و خوردن
نیقالات، ورزش‌های کششی انجام بدهید.

برای صرف ناهار، تاسالن، ناهار خواری بپیاده‌روی
کنید.

می‌یابد. کفش راحت و مناسب بپوشید و ورزش‌های خشن انجام ندهید.

۵ مدتها بعد از پایان ورزش هم باید قندخونتان را اندازه بگیرید. ممکن است چند ساعت بعد از ورزش ناگهان با افت شدید قند مواجه شوید؛ چون عضلات موقع ورزش قند ذخیره خود را مصرف می‌کنند و بعد از اتمام ورزش به سراغ قندخون می‌روند تا ذخایر مصرفی را جبران کنند.

چگونه از بروز پایی دیابتی پیشگیری کنیم؟

پایی دیابتی شایع‌ترین دلیل بستره شدن دیابتی هادر بیمارستان است. پایی دیابتی‌ها (به خاطر آسیب عروق ریز پا) راحت‌تر از بقیه زخم می‌شود و از طرف دیگر (به خاطر آسیب عصب‌های پا) بیمار زخم را حس نمی‌کند و موقعی متوجه می‌شود که عفونت، زخم را فرا گرفته. از طرف دیگر، دیابت، سیستم ایمنی را هم تضعیف می‌کند تا عفونت در کنار بدن بی دفاع، زودتر به گسترش زخم و درنهایت قطع عضو منجر شود. برای همین، پزشکان به بیماران دیابتی توصیه می‌کنند از پاهای خود خیلی مراقبت کنند. برای جلوگیری از به وجود آمدن پایی دیابتی، ۱۱ توصیه زیر را جدی بگیرید:

۱ هر روز بعد از فعالیت روزمره یا ورزش، خودتان پاهایتان را معاینه کند و به دنبال زخم، قرمزی، تاول و خراشیدگی باشید. از آینه کمک بگیرید یا از کسی بخواهید این کار را برایتان انجام دهد.

۲ هر روز بعد از فعالیت روزمره یا ورزش، پاهایتان را با آب‌ولرم و صابون معمولی بشویید. از صابون‌های قوی استفاده نکنید چون این صابون‌ها ممکن است باعث آسیب پوست پاهایتان شوند.

۳ پاهایتان را خوب خشک کنید؛ مخصوصاً خشک بودن بین انگشتان پا خبلی مهم است چون عفونت در جای مرطوب بیشتر به وجود می‌آید.

بعد از شستشو و استحمام، پوست دست و پایتان را با یک لوسيون نرمال يا روغن معمولی چرب کنيد اما توجه داشته باشيد بين انگشتان تان به هيج وجه چرب شود.

پاهای شما به غير از معاینه توسط خودتان، باید توسط یک پزشك هم حداقل سالی دو بار معاینه شود؛ تا هم اعصاب آن معاینه شوند، هم آسیب‌هایی که شما متوجه‌اش نشده‌اید.

ناخن‌ها را صاف بگیريد تا گوش‌هایش توی گوشت نزود. قبل از ناخن گرفتن همیشه انگشتان تان را در آب ولرم بگذارید تا ناخن‌هایتان نرم شوند.

اگر چار مشکلاتی مثل پنیه، میخچه، قوزک اضافه، انحراف انگشت یا ناخن‌های فرو رفته هستید، حتماً با پزشك برای بطرف کردن آن‌ها مشورت کنید. به هيج وجه خودتان با درمان‌های خانگی سعی در درمان آن‌ها نکنید.

هر زخم، سوراخ، خراش، بردگی یا دردی در پایتان را حتماً به پزشك اطلاع دهيد و هرگز سیگار نکشید چون سیگار باعث کاهش گردش خون در انتهای اندام‌ها می‌شود.

همیشه کفش بپوشید؛ مخصوصاً اگر قدرت بینایی تان هم افت کرده و حس پایتان را از دست داده‌اید

این جمله که «این کفش را بپوشید، بعداً جا باز می‌کند» اگر هم در مورد بقیه درست باشد، درباره شما صادق نیست. کفش شما باید کاملاً متناسب پایتان باشد، نه تنگ نه گشاد؛ راحت راحت. کفش تنگ قبل از آن که به جا باز کردن برسد، ممکن است باعث قطع شدن پایتان شود.

حتى در اتاق هم پابرهنه راه نرويد. یک خارکوچک داخل فرش، تکه‌نان خشک شده و هر چیز دیگری می‌تواند خیلی آسان باعث زخم شدن پایتان شود.

پیشگیری از پایی دیابتی در ۹ حرکت

۳

پاک نرم کننده، باهایتان را به ملایم ماساژ بدهید و لی نگذارید نرم فتنده به فضای بین انگشتان پا را باید.

۲

پاهارا با جوکهای نرم به خوبی خشک کنید؛ مخصوصاً فضای بین انگشتان را.

۱

هر روز پاهایتان را آب ولرم و صابون بشویید.

۶

چورایی بپوشید که هم تمیز باشد، هم کاملاً اندازه پاهایتان باشد؛ نه بزرگ، نه کوچک.

۵

ناخن هایتان را بادقت و به ملایم کوتاه کنید.

۴

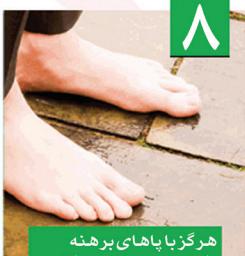
پاهایتان را به دقت مهاینه کنید و نسبت به هر زخم مشکوکی حساس باشید.

۹

پیش از پوشیدن کفش، داخلش را ببینید تا چیزی باعث آسیب دیدگی پاهایتان نشود.

۸

هر گز با پاهای بر هنره راه نروید و حتی در خانه هم از رو فرش یادمیابی مناسب استفاده کنید.

۷

کفش بپوشید که کاملاً اندازه پاهایتان باشد و در آن احساس راحتی کنید.